

καὶ ἴσως τινὲς ἐξ αὐτῶν θὰ προετίμων νὰ κατacreουργη-
θῶσιν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐκεῖ, εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς·
ἀλλὰ πάντας, καὶ τοὺς παραπλανηθέντας καὶ τοὺς προδό-
τας δύναται νὰ ἐρωτήσῃ ἡ Πατρίς: διατί δὲν ἀπεθάνετε;
διατί πρὶν παραδώσῃτε τὸ ξίφος σας εἰς τοὺς Τούρκους δὲν
τὸ ἐβυθίζετε εἰς τὸ στήθος σας; ἀγνοεῖτε λοιπὸν πόσον ἐξ-
αισία ὅλην ξίφος εἶνε εἰς τινὰς περιστάσεις ἡ καρδία;

Ἄλλ' ὁ Λαῖνας καὶ ὁ Πηνειῶ, ὁ φέρων καὶ τὸν σταυρὸν
— ἄλλοτε ἐκρέματο ὁ Βαραβᾶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, σήμερον
κρεμάται ὁ σταυρὸς ἐπὶ τοῦ Πηνειῶ! — πρέπει ν' ἀποτίσῃσι
τὴν βδελυράν των προδοσίαν, διὰ ν' ἀνακουφισθῶσιν αἱ
καρδίαι ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐλευθέρων καὶ δούλων· ἀφ' οὗ
δὲν ἠθέλησαν νὰ βαδίσουν πρὸς τὸν θάνατον διὰ τῆς τιμῆς
πρέπει νὰ βαδίσουν διὰ τῆς ἀτιμώσεως· καὶ ἄς ταφῶσι βα-
θέως, ὡς θάπτονται τὰ ψοφμαῖα, διὰ νὰ μὴ ἐξέλθῃ τὸ μί-
σος τῆς προδοσίας καὶ δηλητηρίασῃ τὴν ἀτμόσφαιράν μας.

..

Ἄλλ' ὅχι! ὁ θάνατος δὲν εἶνε ἐπαρκὴς διὰ τοιοῦτο ἔ-
θνικὸν κακούργημα· τί εἶνε ἡμερῶν τινῶν ἀγωνιώδους πρυ-
δοκία τοῦ τουφεκισμοῦ, φρικασίς τις πρὸ τῆς θέας τῶν
σκοπευόντων ὅπλων, σφαδασμὸς τις ἀκαριαῖος ἢ καὶ κε-
ραυνοβόλος θάνατος καὶ εἴτα ἀναισθησία πλήρης; τὸ σῶμα
ἐξεμέσαν τὴν βδελυράν ψυχὴν θὰ ὑφίσταται ἀταράχως, ἀ-
παθῶς πάντα ἐμπυσμὸν, πᾶν λάκτισμα.

Ὅχι! δὲν ἀρκεῖ ὁ θάνατος διὰ τὸν Λαῖναν καὶ τὸν Πη-
νειῶ.

Πρέπει νὰ καταδικασθῶσι νὰ ζήσωσι!

Ν' ἀποθάνωσιν ἠθικῶς, πολιτικῶς, κοινωνικῶς, νὰ τα-
φῶσιν ὑπὸ τὴν πλάκα τῆς ἐθνικῆς κατάρσεως, καὶ νὰ μείνουν
βρυκόλακες αὐτῶν σύροντες ἐξω τὸ αἶσχος των πανταχοῦ
καὶ πάντοτε ὡς ὁ δεσμώτης τὴν σφαῖράν του, μυστρά βδε-
λύγματα, ἀποδιοπομπαῖοι στιγματῖαι...

Νὰ ζήσωσι· διὰ νὰ αἰσθανθῶσιν ὅτι ἀπώλεσαν τὰ πάντα,
τὰ πάντα, πρὸ πάντων δὲ τὴν τιμὴν. Νὰ μὴ μείνῃ οὐδὲ
μόριον τῆς ὑπάρξεώς των, τὸ ὅποῖον νὰ μὴ στάξῃ αἷμα ὑπὸ
τὴν μαστίγῳσιν τοῦ ὀνειδούς.

Ἄς τοὺς στείλῳσιν ἀπλοῦς στρατιώτας, δεσμίους εἰς
τινα σταθμὸν παρὰ τὰ σύνορα βαναυσουργοῦντας ὑπὸ τὸ
βρῦνευρον τοῦ δεσμοφύλακος.

Ἄς τοὺς ἀφῆσωσι νὰ ὑποστῶσι ὅ,τι ὁ ἕτερος τῶν ὀφθαλ-
μῶν πασχόντων ἐκ τῶν τριακοσίων μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύ-
λαις μάχην, ὁ ἐπικληθεὶς ὁ τρέσας ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἐξαγνί-
σας τὴν ἀτιμίαν του ἀπελπιστικῶς εἴτα ἐν Πλαταιαῖς· ἄς
τοὺς ἀφῆσωσι νὰ πλύνωσι τὴν ρυπαρὰν ψυχὴν των εἰς τὰ δά-
κρυά των, καὶ ἄς μὴν καθίσταται αὕτη, νὰ συναθροίσωσι τό-
σον μῖσος καθ' αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ των, ὥστε νὰ ἐπικαλῶν-
ται τὸν θάνατον καὶ οὗτος νὰ κωφεύῃ, καὶ νὰ μὴ τοῖς ἐπι-
τρέπηται ν' ἀποθάνωσι· κύπτοντες ἐντὸς λατομείου ὑπὸ τὰς
φλογεράς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου νὰ τείνωσι τὸ οὖς μὴ ἀκουσθῇ
τέλος ἐκπυρσοκρότησις ὀπλίου, καὶ ν' ἀναμένωσι μὲ λαχ-
τάραν ὡς ἀπελευθέρωσιν τὸ χαροποιὸν ἄγγελμα τοῦ πολέ-
μου διὰ νὰ ὁρμήσωσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐχθρῶν μὲ ἀπελ-
πισίαν καὶ ἀνδραγαθήσωσι καὶ σφαγῶσι καὶ ἐξαγνισθῶσιν
ἐκεῖ ὅπου ἐμιάνησαν καὶ λουσθῶσιν εἰς τὸ αἷμά των καὶ
καθαρθῶσιν.

Τί εἶνε ὁ στιγμιαίος θάνατος διὰ τοιούτους προδότας;
ἄς θανατωθῶσι ἰσοβίως.

Εἶνε σκληραί, εἶνε ἀπάνθρωποι αἱ φράσεις αὗται· ἀλλὰ
καὶ ὁ πόνος ὅστις τὰ ὑπηγόρευσε εἶνε τόσον σφοδρὸς!

ὦ! πόσον θὰ ηὐχόμεθα νὰ εἶνε ἀθῶοι οἱ ἀξιωματικοὶ
οὗτοι· πόσον ἠθέλωμεν ἡ Κούτρα νὰ ᾔτο βαρὺς ἐφιάλτης τε-
ταραγμένης νυκτός καὶ ὅχι ἐπονείδιστος πραγματικότης.

Εἰς τὰ παραμύθια τοῦ λαοῦ ἡ πεντάμορφη εἰς τέρας με-
ταμορφωμένη ἀπεκδύεται τὸ εἰδεχθὲς καὶ ἀποτρόπαιον
τρίχωμα τῆς καὶ ἀναθρώσκει πάγκalos νεῖνις μὲ στήθος
παλλόμενον ἐκ νεότητος. Ἄς διαρρήξωσι καὶ οὗτοι τὸ τρί-
χωμα τῆς προδοσίας, ἄς ἀπορρίψωσιν ἀφ' αὐτῶν τὸ πε-
ρίβλημα τῆς ἀτιμίας, ὅπερ ἀπειλεῖ νὰ τοὺς πνίξῃ, ἄς ἀνα-
κύψῃ ἐκ τῆς βδελυγμῆς ταύτης ἡ συμπαθὴς μορφή τοῦ ρι-
ψοκινδύνου καὶ ἱπποτικοῦ Ἑλλήνος ἀξιωματικοῦ, καὶ ἀσμέ-
νως ἐνθουσιωδῶς ἀναλαμβάνομεν νὰ διαλαλήσωμεν τὴν ἀ-
θωότητά των, μὲ τοὺς αὐτοὺς λίθους· δι' ὧν ἠθελήσαμεν
νὰ λιθοβολήσωμεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν κατάραν θὰ τοῖς
ἀνεγείρωμεν περιφανὲς μνημεῖον ἱκανοποιήσεως καὶ τιμῆς.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ. — Εὐτυχῶς ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐξεπληρώθη
κατὰ μέρος· ἡ δικαιοσύνη ἐπιέσθη καὶ ἀπεφάνθη ὅτι οὐδα-
μῶς ὑπῆρξε προδοσία· οὕτως ἡ ἀπαίσιος αὕτη λέξις δὲν
θὰ βεβηλώσῃ τὰ ἐνδοξα χρονικά τοῦ στρατοῦ μας. Ἐκ
τῶν κατηγορουμένων οἱ δύο λοχαγοὶ καὶ ὁ ἀνθυπασιπστής
κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαίρεσιν
ἐπὶ συνθηκολογίᾳ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐγκυκλοπείρῃ θέσεως.

Συγχάρομεν εὐκρινῶς καὶ ἐκ καρδίας τοὺς ἀθωωθέν-
τας· ἡ στιγμή ἐκείνη, καθ' ἣν ἤκουσαν τὴν ἀπόφασιν τὴν
ἀπαλλάττουσαν αὐτοὺς τῆς κατηγορίας τοὺς ἱκανοποιεῖ δι'
ὅσα ὑπέστησαν ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον. Περὶ τῶν ἄλλων
σιωπῶμεν πενθίμως· μετὰ τὴν τελευταίαν ἱερὰν καὶ ἐπί-
σημον τῆς δικαιοσύνης λέξιν, πᾶσα ἄλλη εἶνε περιττὴ καὶ
ἄκαιρος.

ΠΕΡ-ΑΣΤΙΚΟΣ

ΚΟΥΤΡΑΪΚΑ

Μετὰ τὸ δράμα κωμῳδία.

Ἐνῷ ἐξετάζεται ὁ μάρτυς Πολίτης, λοχίας τῶν εὐζώνων:
— Τί ἔχει νὰ τραβήξῃ αὐτὸς ἀφοῦ δημοσιευθῇ ἡ κατὰ-
θεσίς του...

— Ἀπὸ ποῖον; ... ἀπὸ τὸ στρατοδικεῖον;

— Ὅχι δὲ! ... ἀπὸ τὸν Κόντον!

*

Καὶ πάλιν ἡ Κούτρα καὶ ὁ Οἰδίπους.

— Αὐτὸς ὁ Πηνειῶ διέψευσε τὸ αἰνίγμα τῆς Σφιγγός.

— Διατί;

— Ἡ Σφιγξ εἶπεν ὅτι τὸ δίπουν ζῶον περιπατεῖ μὲ τὰ
τέσσαρα τὸ πρῶν καὶ ἐκεῖνος ἐπεριπατοῦσε μὲ τὰ τέσσαρα
τὰ μεσάνυχτα!

*

Ἄλλο:

— Ξεύρεις; γιὰ τὸν καυμένον τὸν γέρω-Λαῖνα ἀρχίζει
νὰ σχηματίζεται ρεῦμα συμπαθείας.

— Ἐξ αἰτίας τῆς διαγωγῆς του;

— Ὅχι, ἐξ αἰτίας τῶν ρευματισμῶν του.